

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE XIV<sup>e</sup> KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 229.889 van 21 januari 2015  
in de zaak A. 213.008/XIV-35.801**

In zake: Habibshah ZADRAN  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Alain Tytgat  
kantoor houdend te 1060 Brussel  
Gulden Vlieslaan 68, bus 10  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Justitie  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Stefaan Verbouwe  
kantoor houdend te 1150 Brussel  
Tervurenlaan 270  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Verzoeker dient met een enig verzoekschrift op 18 juni 2014 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 16 april 2014 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 november 2014.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Alain Tytgat, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3. Verzoeker komt in 2014 België binnen en verklaart er zich op 7 april 2014 vluchteling. Hij is alsdan niet in het bezit van identiteitsdocumenten

en verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 30 april 1997. Op 7 april wordt verzoeker onder de hoede van de dienst Voogdij geplaatst. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van verzoeker en vraagt de dienst Voogdij een leeftijdsonderzoek te laten uitvoeren.

In het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, dienst Radiologie, ondergaat verzoeker op 10 april 2014 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker op die datum een leeftijd heeft van “ouder dan 18 jaar, waarbij 22.5 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar een goede schatting is”.

Op 16 april 2014 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Habibshah Zadran van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *A. Eerste middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

4. Verzoeker werpt in een eerste middel “het gebrek aan formele of uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen” op. Hij licht dit als volgt toe:

“De bestreden beslissing bevat in haar motivering elementen die, hetzij elkaar tegenspreken, hetzij niet voldoende nauwkeurig zijn om de beslissing geldig te motiveren

Eerste onderdeel:

De bestreden beslissing is niet, minstens onvoldoende gemotiveerd. Deze beslissing legt op geen enkele wijze uit waarom de geboortedatum van 16 april 2014, die vermeld staat op het geboorte-uitreksel [...] werd in twijfel getrokken.

Het advies van het geraadpleegde "Universitair Ziekenhuis Antwerpen, Dienst Radiologie, Wilrijkstraat 10, 2650 Edegem" werd aan de betwiste beslissing niet

gevoegd.

Aan de verzoekende partij werd niet medegedeeld welke vaststellingen door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, Dienst Radiologie, Wilrijkstraat 10, 2650 Edegem" werden gedaan, vooraleer te verklaren dat de verzoekende partij "een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is".

Aan de hand van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij onmogelijk uitmaken wie de auteur is die tot deze conclusie kwam, waarschijnlijk niet de Minister in wier naam de beslissing werd ondertekend.

De verwerende partij motiveert ook niet waarom "uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene meer dan 18 jaar oud is"

De motivering van de beslissing is niet afdoende. Hierdoor schendt de verwerende partij haar motiveringsplicht.

Tweede onderdeel:

Het blijkt niet dat verzoeker zijn toestemming heeft gegeven voor een medisch onderzoek.

Voorafgaandelijk aan het medisch onderzoek stelt de bestreden beslissing dat verzoeker werd "geïnformeerd" en werd geen voogd aangesteld die hem de draagkracht van het gevorderd medisch onderzoek op een voldoende duidelijke wijze kon uitleggen.

Terwijl artikel M2 van de "Omzendbrief betreffende de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van 19 april 2004 voorziet dat de betrokkene zijn instemming moet verlenen.

de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke of formele motivering van bestuurshandelingen

Artikel 5 van de wet schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Tevens moet, naar luid van hetzelfde artikel, de motivering "afdoende" zijn.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

De aangehaalde feiten moeten volstaan om de beslissing te schragen.

De motivering moet de betrokkene ook in staat stellen om met nuttig gevolg te kunnen opkomen tegen de bestuurshandeling in kwestie en moet het de rechter mogelijk maken zijn legaliteitscontrole uit te oefenen. In die zin dient de afdoende motivering in concreto beoordeeld te worden.

Afdoende betekent ook dat de motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing, dat er bijgevolg een verband moet zijn tussen het belang, de aard en het voorwerp van de beslissing, aan de ene kant, en het belang dat wordt gehecht aan de motivering, aan de andere kant.

De Raad van State vernietigt de op tegenstrijdige motieven gesteunde beslissingen.

De motiveringsplicht is een substantieel vormvereiste. De belangen van verzoekende partij werden door de schending van de correcte toepassing van de motiveringsplicht in de bestreden beslissing geschaad.

De nietigverklaring van de bestreden beslissing is nodig om deze schade te herstellen."

## *Beoordeling*

5. Wat het medisch onderzoek betreft, is de bestreden beslissing formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek in de bestreden beslissing wordt vermeld. Te dezen geeft de bestreden beslissing de conclusie van dat onderzoek weer, waaruit blijkt dat verzoeker meer dan achttien jaar oud is. Het is hierbij niet vereist dat de beslissing eveneens aangeeft welke medische onderzoeken werden uitgevoerd noch dat de resultaten van het medisch onderzoek samen met de bestreden beslissing worden betekend.

Evenmin is vereist dat in die beslissing wordt aangegeven waarom verzoekers leeftijd in twijfel werd getrokken: het is precies met de bestreden beslissing dat op grond van een medisch onderzoek duidelijk wordt bepaald dat verzoeker de leeftijd van achttien jaar reeds heeft bereikt.

Verzoekers verwijzing naar zijn “taskara” als geboortebewijs is niet dienstig, alleen al omdat hij dit stuk pas bij het verzoekschrift tot nietigverklaring heeft gevoegd en uit het administratief dossier niet blijkt dat de verwerende partij er op het ogenblik van de bestreden beslissing kennis van had.

Verzoeker toont wat dat betreft geen schending van de in de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ vastgelegde formelemotiveringsplicht aan. Het eerste onderdeel van het eerste middel is ongegrond.

6. Verzoekers kritiek dat niet blijkt dat hij toestemming heeft gegeven voor het medisch onderzoek, heeft geen uitstaans met de formelemotiveringsplicht.

Zijn verwijzing naar de omzendbrief van 19 april 2004 is niet dienstig omdat deze geen verordenende kracht heeft. Een niet-verordenende omzendbrief is geen rechtsnorm die kan worden geschonden door de bestreden

beslissing. Verzoeker kan er daarom geen rechten uit putten en de eventuele schending ervan niet aanvoeren als middel voor de Raad van State.

Verder blijkt uit de “fiche niet-begeleide vreemdeling”, die zich in het administratief dossier bevindt, dat verzoeker niet alleen werd geïnformeerd over het verloop van het medisch onderzoek, maar dat hij zich ook niet verzette tegen het uitvoeren van de leeftijdstest.

Het tweede onderdeel van het eerste middel mist, voor zover ontvankelijk, feitelijke grondslag.

### *B. Tweede middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

7. Verzoeker werpt in een tweede middel de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur op. Hij licht dit als volgt toe:

“Doordat de beslissing van 16 april 2014 van de dienst Voogdij stelt dat :  
‘[...]’

Terwijl de beginselen van behoorlijk bestuur het de uitvoerende macht en de administratieve overheden waaronder De Federale Overheidsdienst Justitie en haar Dienst Voogdij ressorteren

Bij het nemen van haar middels huidig verzoekschrift aangevochten beslissing is tekort gekomen door de voorziene procedure niet te eerbiedigen en zich zou beperkt hebben tot het informeren van verzoeker zonder zijn instemming te bekomen.

Dat door deze motivering in de aangevochten beslissing dd. 16.04.2014 een bijkomende voorwaarden wordt ingevoerd die niet is voorzien in de basisreglementering;

Dat de dienst Voogdij daardoor een duidelijke inbreuk begaat op het zorgvuldigheidsbeginsel;

Dat hierdoor de dienst Voogdij eveneens een inbreuk begaat op het vertrouwensbeginsel vermits verzoeker er mocht op vertrouwen dat de procedure voorzien in de "Omzendbrief betreffende de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van 19 april 2004 zou respecteren;

Dat ook nergens blijkt dat dit medisch onderzoek door een arts werd uitgevoerd

Dat verzoeker door de onwettige uitvoering van dit medisch onderzoek in zijn vertrouwen is geschonden;”

### *Beoordeling*

8. Uit de behandeling van het tweede onderdeel van het eerste middel blijkt dat verzoekers kritiek als zou hem geen toestemming voor het medisch onderzoek zijn gevraagd, feitelijke grondslag mist. Verzoeker zet niet uiteen welke “voorwaarde” de bestreden beslissing aan de wet zou hebben toegevoegd. Het tweede middel is ongegrond wat de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft.

9. Zoals bij de behandeling van het eerste middel reeds is gesteld, kan verzoeker zich niet beroepen op de omzendbrief van 19 april 2004. Hoe dan ook blijkt nergens uit dat de dienst Voogdij te dezen enige andere procedure zou hebben gevolgd waardoor het gerechtvaardigde vertrouwen van verzoeker zou zijn verschalkt. Het verslag van het medisch onderzoek waarop de bestreden beslissing is gesteund, is opgesteld door prof. dr. Willems, radioloog. Anders dan verzoeker voorhoudt, gaat het dus ontegensprekelijk om een arts. Het tweede middel is ongegrond wat de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel betreft.

### *V. De vordering tot schorsing*

10. Vermits deze zaak slechts korte debatten vereist, is er reden om toepassing te maken van artikel 93 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Er is bijgevolg geen grond meer om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.**

**3. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Carlo Adams**